

мѣсто, нашия доблестенъ пълководецъ, както и другигѣ славни генерали, за да прославимъ заедно праздника на народната свобода — освѣтлявана и овѣковѣчавана въ тоя величественъ храмъ-памятникъ на Шипка.“

„Славний ни полководцо!

„Прѣщастливи сме, че намъ се падна честъта да Ви поздравимъ въ името на още живитѣ опълченци и да ви поднесемъ нашата дълбока признателность и благодарность за положенитѣ отъ Васъ грижи и старания, съ които се постигна великата задача : да подговятъ ядката на нашата армия, гордостъта на България.“

„Съ поднасянето на тоя скромненъ адресъ, ние искаме да засвидѣтелствуваме прѣдъ Ваше Високое прѣвѣсходителство, че ни връмето, ни възрастъта, ни побѣлѣлитѣ коси не сж измѣнили сърдцето на прѣдания Вамъ опълченецъ, и като Ви благодаримъ отъ душа за честъта, която ни направихте, да се явите между насъ въ тоя важенъ моментъ, ние възнасяме топли молитви къмъ Всемогщия Богъ да Ви дарува здраве и животъ за още много години, за щастието, величието и напрѣдъка на нашата братска Русия — гордостъ на славянския миръ — подкрѣпа и надежда на нашето отечество — България.“

„Шейновски лагеръ, 15-й септември 1902 год.

Ваши вѣчно признателни
и прѣданни опълченци“.

Нека славимъ и тачимъ тия достойни синове на България, които хранятъ като драгоцѣнность високата добродѣтель — признателность, къмъ оногова, който ги водѣ къмъ славна побѣда по Шипченскитѣ